JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
19 päivänä maaliskuuta 2002 [1]

1. Euroopan komissio vaatii toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/51/ETY [2] mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa hiihdonopettajan ja vuoristo-oppaan ammattien sääntelystä 8.3.1991 annetun lain nro 81 [3] 12 §:n 1 momentin.

2. Tässä säännöksessä asetetaan vastavuoroisuusperiaate edellytykseksi sille, että Euroopan unionin muiden valtioiden kansalaiset voivat harjoittaa hiihdonopettajan ammattia Italiassa. [4]

3. Tätä vaatimusta ei säädetä direktiivissä 92/51/ETY, jonka 3 artiklan a alakohdassa edellytetään pelkästään, että asianomaisella henkilöllä on tämän ammatin harjoittamisen edellytykseksi toisessa jäsenvaltiossa säädetty ja toisessa jäsenvaltiossa annettu tutkintotodistus. [5] Komissio toteaa, että kun yhteisön kansalaisella on pätevyys tietyn ammatin harjoittamiseen jäsenvaltiossa, josta hän on lähtöisin, yhteisön lainsäätäjän kannalta hänellä on pätevyys sen harjoittamiseen myös toisessa jäsenvaltiossa.

4. Perustamissopimuksesta ja johdetusta oikeudesta yhteisön jäsenille johtuvien velvoitteiden täyttämistä ei myöskään voi tehdä riippuvaksi vastavuoroisuusedellytyksestä. [6]

1 — Alkuperäinen kieli: espanja.

2 — EYVL L 209, s. 25.

3 — GURI nro 64, 16.3.1991, s. 3.

4 — Säännös kuuluu seuraavasti: "Alueiden asiana on antaa määräykset niiden ulkomaalaisten hiihdonopettajien ammatinharjoittamisesta omalla alueellaan, joita ei ole merkitty alueellisiin ammatinharjoittajaluetteloihin. Luvan myöntäminen tämän ammatin harjoittamiseen edellyttää tutkintotodistusten — — vastaavuuden tunnustamista *sekä vastavuoroisuutta*." (Kursivointi tässä.)

5 — Direktiivin 92/51/ETY 3 artiklan a alakohta kuuluu seuraavasti: "Kun säännellyn ammatin harjoittamiseen ryhtyminen tai sen harjoittaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellyttää tässä direktiivissä tai direktiivissä 89/48/ETY tarkoitettua tutkintotodistusta, toimivaltainen viranomainen ei saa puutteellisen pätevyyden perusteella kieltäytyä antamasta jäsenvaltion kansalaiselle lupaa ryhtyä harjoittamaan tai harjoittaa tätä ammattia samoilla edellytyksillä, joita sovelletaan sen omiin kansalaisiin, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 89/48/ETY soveltamista: a) jos hakijalla on tässä direktiivissä tai direktiivissä 89/48/ETY tarkoitettu tutkintotodistus, joka toisessa jäsenvaltiossa vaaditaan kyseisen ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai sen harjoittamiseksi tuon jäsenvaltion alueella, ja tämä tutkintotodistus on annettu jossakin jäsenvaltiossa — — ".

6 — Ks. erit. asia C-38/89, Blanguernon, tuomio 11.1.1990 (Kok. 1990, s. I-83, 7 kohta) ja asia C-163/99, Portugali v. komissio, tuomio 29.3.2001 (Kok. 2001, s. I-2613, 22 kohta).

5. Italian oikeusjärjestyksen ja yhteisön oikeuden välinen ristiriita on näin ollen ilmeinen.

6. Italian hallitus myöntää, ettei tilanne ole muuttunut perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä [7] eikä myöskään sen laatiessa vastinetta kannekirjelmään, poikkeuksena Veneton alue. [8] Se ilmoittaa kuitenkin, että lakiehdotus, jonka 15 §:llä on tarkoitus muuttaa lain nro 81 12 §:ää poistamalla vastavuoroisuusedellytys, annetaan aivan lähiaikoina. Tällä ilmoituksella ei ole merkitystä tämän oikeudenkäynnin kannalta.

7. Sekään seikka, etteivät Italian viranomaiset ole milloinkaan soveltaneet lain nro 81 12 §:ää, ei vaikuta asiaan, koska kansallisen lainsäädännön ja yhteisön oikeuden välinen ristiriita voidaan lopullisesti poistaa vain sellaisten kansallisten pakottavien oikeussääntöjen antamisella ja voimaantulolla, joilla on lainsäädännöllisessä hierarkiassa sama asema kuin muutettavilla oikeussäännöillä. [9]

8. Edellä todetusta seuraa, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan siten kuin sen on väitetty tehneen, joten kannetta on pidettävä perusteltuna.

9. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen [10] 69 artiklan 2 kohdan mukaan vastaajana oleva jäsenvaltio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

7 — Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on ratkaistava tämän ajankohdan tilanteen mukaisesti, onko jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen täyttynyt vai ei (ks. erit. asia C-96/98, komissio v. Ranska, tuomio 25.11.1999, Kok. 1999, s. I-8531, 19 kohta ja asia C-435/99, komissio v. Portugali, tuomio 12.12.2000, Kok. 2000, s. I-11179, 16 kohta).

8 — Siellä alueellista lakia muutettiin tammikuussa 2000 poistamalla hiihdonopettajan ammatin harjoittamista sen alueella koskenut vastavuoroisuusedellytys.

9 — Ks. esim. asia C-358/98, komissio v. Italia, tuomio 9.3.2000 (Kok. 2000, s. I-1255, 17 kohta).

10 — Julkaistu uudelleen EYVL:ssä 2001, C 34, s. 1.

Ratkaisuehdotus

10. Esitän, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/51/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa 8.3.1991 annetun lain nro 81 eli hiihdonopettajan ammattia koskevan puitelain ja täydentäviä määräyksiä vuoristo-oppaan ammatin järjestämisestä sisältävän lain 12 §:n 1 momentin

2. velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.